

3. JUSTIFICACIÓ

---

3. JUSTIFICACIÓ

Com a conseqüència de la gran quantitat d'aigua existent a la Terra, aquesta ha sigut considerada fins fa pocs anys com un recurs pràcticament il·limitat per una societat en progressiu augment de la seva qualitat de vida i desenvolupament industrial; sent gestionat de manera irresponsable i inconscient de les repercussions negatives sobre el medi.

La Directiva marc de l'aigua (2000/60/CE) implica un canvi radical en la manera de planificar i gestionar l'aigua a Catalunya. La directiva té un marcat caire de protecció i restauració dels ecosistemes aquàtics i els sistemes hidrològics associats. En part, neix de la insatisfacció dels actuals sistemes de gestió de l'aigua a Europa que, basats en mesures pal·liatives, no han aconseguit en molts casos els resultats que s'esperaven: la restauració dels ecosistemes aquàtics i l'assoliment d'un bon estat de salut (Poch *et al.*, 2005).

La depuració d'aigües actualment requereix incorporar una visió més àmplia de la contaminació que l'estrictament orgànica, que és la considerada fins ara en els sistemes de sanejament. Les plantes depuradores actuals tenen un disseny basat, principalment, en l'eliminació de matèria en suspensió (MES), matèria orgànica (MO) i nutrients (N i P). L'eliminació de MES i MO està bastant generalitzada, però en el cas dels nutrients es troben carències.

L'augment de sectors implicats en la recerca referent al camp de la depuració d'aigües, el constant sorgiment de noves tecnologies i la major accessibilitat d'altres impulsen a un plantejament sobre la situació actual i la que podria ser mitjançant tot el coneixement existent.

La integració de tots els sectors hauria de trencar barreres i obrir fronteres als nous coneixements. La incorporació de cada vegada més legislació al respecte també aboca a un impuls de tots els sectors cap a una millora de la situació. Un aport de noves idees és la intenció de l'elaboració d'aquest projecte.